

Ще одна цікава пам'ятка в селі Голубне - залишки старого замчища на південно - східній околиці села. Це є укріплена площадка прямокутної форми, оточена на периметрах земляним валом, висотою 5 - 10 м. Вал добре зберігся з трьох сторін і лише із заходу зруйнований, біля східної сторони в кутах укріплення помітні залишки бастионів, в давнину на валах були деревляні стіни та башти.

Подібні укріплення збереглися і в інших поселеннях Рівненської області. Найбільш відомі в Степані Сарненського району, с. Перетятин Радивилівського району. Будували їх в XVI -XVII ст. для захисту населення України від ворожих нападів. Перш за все набігів татарських орд. Т

аке городище, яке виконувало роль фортеці, знаходиться і на території села Голубне. А оскільки є дані про те, що село вперше згадується у 1595 році і цей спогад записаний за даним роком у польській книзі "Словник географічного Королівства Польського. Варшава, 1882р., том III, стор. 114 -Т15 "Я, Іван Гулевич підкоморій Луцький, з'їхав па грунт села Голубне і серед мокрот валів і горбів заснував свою резиденцію.

Село на той час було фільварком, князів Радзивілів і уже мало 4& селянських хат. Але найцікавіший факт саме той, що уже у 1595 році згадуються горби і вали. Що це означає? Це означає те, що до даного року уже на території села було городище.

Доводимо і те, що у документі за даний рік читаємо далі: "...оселя Голубне дуже давня, доісторичного походження. Це - колишнє городище, на якому знаходяться кам'яні сокири, кам'яні стріли і різні кремені. Стародавня оселя зникла напевно дуже давно. На валах зустрічаються "частоколи".

На території цього замчища у с. Голубне нами знайдено глиняні люльки та скарб срібних монет 16 - 17 ст. Де доводить те, що дане замчище збудоване десь біля 12-14 століття. У 1995 році село Голубне відзначало 400 - річчя першої згадки про нього в історичних документах та джерелах . Відноситься воно до 1595 року і вміщено у польській книзі "Словник географічний Королівства Польського" (Варшава, 1862 р. , ТЛІ , С. 114 - 115 Там значилося: " Село Голубне , Печалівської волості , розташоване серед лісів на 2/3 листяних та 1/3 соснових Я , Іван Гулевич , підкоморій Луцький , заїхав на грунт села Голубне і серед мокрот , валів і горбів заснував свою резиденцію"

Село на той час було фільварком князів Родзивілів і уже мало 48 селянських хат. В селі Голубне є височини, де знаходилося поселення найдавніших людей, якими вони в давнину огорожували свою стоянку. Нами доведено, що із зовнішньої сторони цих височин вони були обнесені водою.

Недалеко від цього городища протікала річка, яка звалася Перебіг. Вона була дуже широкою, але досить глибокою. В ній водилося багато риби. Жителі цього городища займалися рибальством. Тут, де нині розміщене наше село Голубне, були ліси і люди займалися мисливством, збирали гриби, ягоди. Обстеживши це стародавнє городище, ми довела і те, що на території села нема покладів кремнію. Виникає питання, звідки ж стародавні люди брали кремній та виготовляли собі різні види знаряддя види знаряддя праці? Ми розв'язали і це питання.

Річка Перебіг впадала в річку Случ, вона починалася десь недалеко від села Голубне, протікала поза селом (це припущення на сьогоднішній день) і проходила через поля між урочищами Борок і Зашивки, понад хутором Майдан поза селом Білка Березнівського району Рівненської області ; через село Моквин цього ж району і впадала в річку Случ у селі Моквин. А поклади кремнію були у горах біля Маринина.

Люди робили собі плоти і по річці аж до гір, що знаходиться біля Маринина,пливли туди. Викопували собі кремній, везли назад до Голубного і тут уже обробляли та утворювали різні знаряддя праці.

В нашій місцевості, яка знаходиться на південній окраїні Полісся, землеробство поєднувалося з вирубкою та спалювання лісу. Тому серед знайдених знарядь трапляються крем'яні сокири, та серпи. Нами було доведено і те, що ліси, які знаходяться поза стародавнім городищем почали вирубуватися. Обробляли люди землю, засівали її, переходили за межі городища, залишалися і такі заняття як мисливство, рибальство, збиральництво (ці види занять залишилися і понині на території села Голубного).

Науковці Голубнівської школи довели, що люди почали освоювати землі лісу і заселяти її на південній стороні села. І якщо зараз взяти за центр стародавнє городище, то можна побачити, що на північ і на схід - менше людських поселень, на західній- взагалі мало поселень та освоєних територій, а на південь - найбільше заселена територія села Голубного. Це все, пов'язане із стародавніми умовами та розвитком господарства на цій території села Голубне.

Отже, заглибившись у історію села , можу сказати, що маючи різні найдавніші знаряддя праці та уламки керамічного посуду , від доби мезоліту до раннього залізного віку, то історія Голубного сягне в сиву давнину. Тобто, якщо ми у 1995 році святкували 400-річчя села з дня першої згадки (1595рік) , то я впевнено можу висловитися про те, що село Голубне дуже давнє поселення і виникло набагато раніше, ще у ІУ - ІІІ тисячолітті до н. ер.

Я, разом із товариством "Наукова зміна" Голубненської загальноосвітньої школи І - ІІІ ступенів , продовжую свої дослідження по ще досконалішому вивченні археології с. Голубн,. історії села та стародавнього замчища , яке це досі знаходиться на території Голубного. Ще в 1938 році Польський археолог Т.Сулімірський провів розкопки на поселенні городоцько-здовбицької культури шнурової кераміки біля смт. Соснове.

Найважливіші досягнення пам'яток культури шнурової кераміки на Волині здійснив Львівський археолог І.К. Свешніков. Найбільші розкопки він проводив в селах Городок Рівненського району і Здовбиця Здолбунівського району. Населення, що залишило пам'ятки із шнурової кераміки, займалося скотарством і землеробством.